

Súd: Okresný súd Brezno
Spisová značka: 4C/87/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6314203882
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Kekeňák, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSBR:2015:6314203882.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Brezno sudcom JUDr. Ondrejom Kekeňákom, PhD., v právnej veci navrhovateľa PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o. so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, právne zastúpený Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s. r. o. so sídlom Kubániho 16, Bratislava, IČO: 47 233 516 proti odporkyni N. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. I. XXX/XX, Z., zast. Mgr. Alena Gregorová, advokátka so sídlom Horná 54, Banská Bystrica, IČO: 42 186 307, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporkyne, Združenie spotrebiteľov Slovenska, o.z. so sídlom Janka Kráľa 7, Banská Bystrica, IČO: 42 309 166, právne zastúpený Mgr. Henrich Schindler, advokát so sídlom Janka Kráľa 7, Banská Bystrica o zaplatenie 2 427,12 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd návrh **z a m i e t a**.

II. Navrhovateľ je **p o v i n n ý** nahradiť odporkyni trovy konania spočívajúce v trovách právneho zastúpenia vo výške 704,25 Eur na účet advokátky odporkyne vedený v Tatra banke, a. s., číslo účtu: XXXXXXXXXXX/XXXX, VS: XXXXXX, do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Navrhovateľ je **p o v i n n ý** nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne trovy konania spočívajúce v trovách právneho zastúpenia vo výške 218,58 Eur na účet advokáta vedľajšieho účastníka, číslo účtu: XXXXXXXXXXX/XXXX, do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom podaným dňa 02.05.2014 domáhal voči odporkyni zaplatenia sumy 2 427,12 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 2 427,12 Eur od 01.12.2011 do zaplatenia, ako aj priznania náhrady trov konania.

V návrhu uviedol, že s odporkyňou uzavrel dňa XX.XX.XXXX zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXX, na základe ktorej poskytol odporkyni úver vo výške 1 493,73 Eur. Poskytnutý úver sa odporkyňa zaviazala splatiť spolu s úrokom v 30 mesačných splátkach vo výške 91,28 Eur v termínoch splatnosti podľa splátkového kalendára, ktorý bol dohodnutý v zmluve. Na základe žiadosti odporkyne sa navrhovateľ dohodol s odporkyňou na odklade splátok č. 9, 10, 11, 23, 24, 25 úveru a tieto sa odporkyňa zaviazala splatiť ako splátky č. 31, 32, 33, 52, 53, 54. V súlade s ustanovením zmluvy poskytol navrhovateľ odporkyni revolving dňa 31.03.2011 vo výške 1 643,04 Eur, ktorý sa odporkyňa zaviazala splatiť v 18 mesačných splátkach vo výške 91,28 Eur v termínoch splatnosti podľa nového splátkového kalendára.

Odporkyňa sa dostala do omeškania s úhradou splátok úveru už pri splátke č. 7, do uplatnenia práva navrhovateľa podľa § 565 Občianskeho zákonníka, t.j. do okamžitej splatnosti úveru napokon zaplatila len sumu 1 734,32 Eur. Vzhľadom k tomu, že odporkyňa bola v omeškaní s úhradou splátky č. 23 o viac

než tri mesiace, navrhovateľ si uplatnil právo veriteľa podľa § 565 Občianskeho zákonníka. Odporkyňa mala uhradiť sumu neuhradených splátok vo výške 2 647,12 Eur dňa 01.12.2011. Túto sumu neuhradila ani čiastočne.

Navrhovateľ pripojil k návrhu listinné doklady, a to oznámenie o zosplatnení, žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru č. XXXXXXXXXXXX, zmluvné dojednania zmluvy o revolvingovom úvere, oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, kópia doručenky, kartu klienta, plnomocnenstvo pre právneho zástupcu, výpis z obchodného registra a doklad o registrácii právneho zástupcu pre daň z pridanej hodnoty.

Na základe výzvy súdu navrhovateľ zaplatil súdny poplatok za návrh vo výške 145,50 Eur.

Podaním doručeným súdu dňa 03.10.2014 sa odporkyňa vyjadrila k uplatnenému nároku navrhovateľa. Uviedla, že navrhovateľ v rámci predložených dokladov nepreukázal, že by jej poskytol revolving vo výške 1 643,04 Eur. Na základe týchto skutočností požiadala súd o zabezpečenie podrobného výpisu z úverového účtu odporkyne od navrhovateľa, z ktorého bude zrejmé, koľko a kedy čerpala a aká časť z jednotlivých splátok bola započítaná na istinu, úroky a iné poplatky. Ďalej uviedla, že zmluva o revolvingovom úvere ako zmluva spotrebiteľská neobsahuje údaje vyžadované § 4 ods. 2 písm. j), g) zákona č. 258/2001 Z. z., a preto sa musí v zmysle uvedeného zákona považovať za bezúročnú a bez poplatkov.

Dňa 03.10.2014 bol súdu doručený návrh na vstup Združenia spotrebiteľov Slovenska, o.z., zast. Mgr. Henrich Schindler, advokát so sídlom Janka Kráľa 7, Banská Bystrica ako vedľajšieho účastníka na strane odporkyne z dôvodu ochrany spotrebiteľských práv odporkyne v konaní pred súdom.

Odporkyňa podaním doručeným súdu dňa 13.11.2014 vyjadrila súhlas so vstupom vedľajšieho účastníka do konania na svoju stranu.

Navrhovateľ doručil dňa 15.12.2014 súdu podanie, ktoré obsahovalo aj námietku proti vstupu vedľajšieho účastníka do konania.

Podaním doručeným súdu dňa 19.12.2014 sa vedľajší účastník vyjadril k návrhu vo veci samej. V prvom rade namietol samotnú výšku odplaty, nakoľko zo zmluvy vyplýva, že poskytnutú čiastku úveru vo výške 1 493,73 Eur je odporkyňa povinná vrátiť v 30 mesačných splátkach vo výške 91,28 Eur, teda sumu 2 738,40 Eur, čo je takmer dvojnásobok poskytnutej sumy. Takéto dojednanie je neprimerané a v rozpore s dobrými mravmi, rovnako aj s najvyššou prípustnou mierou odplaty v zmysle platných právnych predpisov. Ročná úroková sadzba 68,83 % presahuje štandardnú výšku viac ako 5 násobne. Výška ročne percentuálnej miery nákladov je podľa názoru vedľajšieho účastníka v rozpore s ustanovením § 53b ods. 1 Občianskeho zákonníka a § 3 ods. 10 zákona č. 258/2001 Z. z.

Zmluva ďalej obsahuje údaj o poskytnutí čiastky revolvingu vo výške 739,39 Eur, ktorú musí dlžník uhradiť v neuvedenej dobe s uvedením len zmluvnej odmeny. Zo zmluvy nie je jasné, či sa jedná o ďalší úver, resp. inú zmluvu, alebo či boli dlžníkovi poskytnuté aj tieto prostriedky. Zmluvu o poskytnutí úveru považuje teda za absolútne neplatnú v zmysle ust. § 37 ods. 1, ako aj v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka.

Vedľajší účastník ďalej namietal, že zmluva neobsahuje povinné náležitosti v zmysle § 4 ods. 2 písm. e), g), i) zákona č. 258/2001 Z. z., a to celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru, podmienky upravujúce jeho čerpanie, termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru (určenú konkrétnym dátumom), výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, v dôsledku čoho by sa spotrebiteľský úver mal považovať za bezúročný a bez poplatkov.

Odporkyňa uhradila navrhovateľovi celkovo sumu 1 734,32 Eur, teda uhradila celú istinu poskytnutého úveru. Nárok na odplatu považuje vedľajší účastník za nezákonný. V prípade, ak súd posúdi predmetnú zmluvu ako absolútne neplatnú a návrh navrhovateľa ako nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, vzniesol vedľajší účastník námietku premlčania v zmysle § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Požiadal súd, aby návrh zamietol a zviazal navrhovateľa povinnosťou nahradiť mu trovy konania vo výške 218,58 Eur predstavujúce trovy právneho zastúpenia.

Na základe výzvy súdu predložil navrhovateľ dňa 04.02.2015 výpis z úverového účtu odporkyne ako dôkaz o poskytnutí revolvingu odporkyne dňa 31.03.2011.

Uznesením č. k. 4C/87/2014-60 zo dňa 10.02.2015 súd pripustil vstup vedľajšieho účastníka, Združenia spotrebiteľov Slovenska, o.z. so sídlom Janka Kráľa 7, Banská Bystrica, IČO: 42309166, právne zast. Mgr. Henrich Schindler, advokátom so sídlom Janka Kráľa 7, Banská Bystrica, do konania na strane odporkyne.

Na pojednávaní dňa 18.05.2015 odporkyňa uviedla, že navrhovateľ aj napriek výzve súdu nepreukázal, že by jej poskytol úver vo výške 1 493,73 Eur. V skutočnosti jej poskytol sumu 1 493,73 Eur zníženú o 147,88 Eur pravdepodobne podľa bodu 8 zmluvy o revolvingovom úvere, kde je upravená dohoda o možnom odklade troch splátok. Túto časť zmluvy považuje za neprijateľnú zmluvnú podmienku, a teda za neplatnú. Navrhovateľ uvádza, že jej poskytol revolving vo výške 1 643,04 Eur, avšak vo výpise z účtu, ktorý predložil, je len suma 658,74 Eur. V návrhu navrhovateľ uviedol, že celkovo uhradila sumu 1 734,32 Eur, avšak z karty klienta vyplýva, že uhradila celkovo 1 954,32 Eur. Zmluva rovnako obsahuje nesprávne vyčíslenú RPMN, nakoľko do nej nebol zahrnutý poplatok podľa bodu 8 zmluvy o revolvingovom úvere. Keďže RPMN je uvedená v zmluve v neprospech spotrebiteľa, má za to, že uvedená nie je, z čoho vyplýva, že zmluva o spotrebiteľskom úvere nespĺňa podstatné náležitosti, a teda zmluva sa musí považovať za bezúročnú a bez poplatkov. Úrok úveru považuje za rozporný s dobrými mravmi, nakoľko v tom čase banky poskytovali obdobné úvery s úrokovou sadzbou 13,05 % ročne a v zmluve o úvere je úrok vo výške 68,83 % ročne. Poukázala aj na skutočnosť, že údaje uvedené v zmluve o úvere sa nezhodujú s údajmi uvedenými v oznámení veriteľa o schválení revolvingového úveru, keď v zmluve je uvedená čiastka revolvingu 739,39 Eur a v oznámení je to suma 820,06 Eur.

Navrhovateľ svojim podaním doručeným súdu dňa 22.07.2015 vzal návrh v časti istiny vo výške 10,- Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 10,- Eur od 17.12.2013 do zaplatenia späť a žiadal konanie v tejto časti zastaviť. V podaní uviedol, že odporkyňa dňa 17.12.2013 vykonal úhradu vo výške 10,- Eur.

Podaním doručeným súdu dňa 30.07.2015 vyjadrila odporkyňa súhlas so späťvzatím návrhu vo vyššie uvedenej časti.

Podaním doručeným súdu dňa 28.09.2015 vyjadril aj vedľajší účastník súhlas so späťvzatím návrhu vo vyššie uvedenej časti.

Uznesením č. k. 4C/87/2014-115 zo dňa 02.10.2015 súd konanie zastavil v časti istiny vo výške 10,- Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 10,- Eur od 17.12.2013 do zaplatenia. Predmetom konania tak ostala navrhovateľom tvrdená povinnosť odporkyne zaplatiť mu 2 417,12 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 2 427,12 Eur od 01.12.2011 do 16.12.2013, s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 2 417,12 Eur od 17.12.2013 až do zaplatenia, ako aj nahradiť trovy konania.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom odporkyne, oboznámením návrhu, ako aj listinných dokladov pripojených k návrhu tak, ako sú uvedené vyššie, a to oznámenia o zosplatnení, žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru č. XXXXXXXXXXXX, zmluvných dojednaní zmluvy o revolvingovom úvere, oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, kópie doručanky, karty klienta, výpisu z obchodného registra, dokladu o registrácii právneho zástupcu pre daň z pridanej hodnoty, výpisu z účtu navrhovateľa, ako aj písomných vyjadrení účastníkov konania.

Súd pri rozhodovaní o návrhu vychádzal najmä z týchto ustanovení zákona:

Podľa § 272 ods. 2 Obchodného zákonníka, zmluva vyžaduje pre platnosť písomnú formu iba v prípadoch ustanovených v zákone, alebo keď aspoň jedna strana pri rokovaní o uzavretí zmluvy prejaví vôľu, aby sa zmluva uzavrela v písomnej forme.

Podľa § 275 ods. 4 Obchodného zákonníka, s prihliadnutím na obsah návrhu na uzavretie zmluvy alebo v dôsledku praxe, ktorú si strany medzi sebou zaviedli, alebo s prihliadnutím na zvyklosti rozhodné

podľa tohto zákona, môže osoba, ktorej je návrh určený, vyjadriť súhlas s návrhom vykonaním určitého úkonu (napr. odoslaním tovaru alebo zaplatením kúpnej ceny) bez upovedomenia navrhovateľa. V tomto prípade je prijatie návrhu účinné v okamihu, keď sa tento úkon urobil, ak došlo k nemu pred uplynutím lehoty rozhodnej pre prijatie návrhu.

Podľa § 340 ods. 2 Obchodného zákonníka, ak čas plnenia nie je v zmluve určený, je veriteľ oprávnený požadovať plnenie záväzku ihneď po uzavretí zmluvy a dlžník je povinný záväzok splniť bez zbytočného odkladu po tom, čo ho veriteľ o plnenie požiadal.

Podľa § 387 ods. 1 Obchodného zákonníka, právo sa premlčí uplynutím premlčacej doby ustanovenej zákonom.

Podľa § 391 ods. Obchodného zákonníka, pri právach vymáhateľných na súde začína plynúť premlčacia doba odo dňa, keď sa právo mohlo uplatniť na súde, ak tento zákon neustanovuje niečo iné.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

Podľa § 43c ods. 1 Občianskeho zákonníka, včasné vyhlásenie urobené osobou, ktorej bol návrh určený, alebo iné jej včasné konanie, z ktorého možno vyvodiť jej súhlas, je prijatím návrhu.

Podľa § 44 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluva je uzavretá okamihom, keď prijatie návrhu na uzavretie zmluvy nadobúda účinnosť. Mlčanie alebo nečinnosť samy o sebe neznamenajú prijatie návrhu.

Podľa § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka, prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. Prijatím návrhu je však odpoveď, ktorá vymedzuje obsah navrhovanej zmluvy inými slovami, ak z odpovede nevyplýva zmena obsahu navrhovanej zmluvy.

Podľa § 46 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pre uzavretie zmluvy písomnou formou stačí, ak dôjde k písomnému návrhu a k jeho písomnému prijatiu. Ak ide o zmluvu o prevode nehnuteľnosti, musia byť prejavy účastníkov na tej istej listine.

Podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka, Právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z. z., na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme

Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z., zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Z vykonaného dokazovania má súd preukázané, že odporkyňa na základe žiadosti o poskytnutie úveru č. XXXXXXXXXXXX, ktorú podpísala dňa XX.XX.XXXX v Brezne a navrhovateľ dňa XX.XX.XXXX v Bratislave, požiadala o poskytnutie úveru vo výške 1 493,73 Eur, ktorý chcela splácať 30 mesačných splátkach splatných k 24.-temu dňu v mesiaci vo výške 91,28 Eur; zmluvná odmena mala byť vo výške 1 244,77 Eur, predpokladaná RPMN 68,83 %, ročná úroková sadzba 68,83 %. Zároveň žiadala o poskytnutie revolvingu, kde poskytnutá suma mala byť vo výške 739,39 Eur, zmluvná odmena vo výške 903,70 Eur pri predpokladanej RPMN 58,70 % a ročnej úrokovej sadzbe 67,53 %.

Súčasťou tejto žiadosti je aj bod 6 - údaje o schválenom revolvingovom úvere, kde je však uvedené "nevypíňajte". Viditeľne iným typom písma sú tam doplnené údaje o poskytnutej čiastke úveru 1 493,73 Eur, splatnosti úveru v 30-tich splátkach splatných v 20. deň v mesiaci, výške mesačnej splátky vrátane úrokov 91,28 Eur, zmluvnej odmene (predstavujúcej celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom) 1 244,77 Eur, RPMN 67,60 %, ročnej úrokovej sadzbe úveru 68,83 %, priemernej RPMN 40,61 %, poskytnutej čiastke revolvingu 739,39 Eur, zmluvnej odmene za poskytnutie revolvingu 903,70 Eur, predpokladanej RPMN po poskytnutí revolvingu 55,38 % a ročnej úrokovej sadzbe revolvingu vo výške 67,53 %. V bode 13 predmetnej žiadosti je uvedené, že riadnym vyplnením a následným podpisom tejto žiadosti/zmluvy všetkými zúčastnenými stranami uzatvoril veriteľ s dlžníkom zmluvu o revolvingovom úvere, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú zmluvné dojednania.

Z oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX vyplýva, že navrhovateľ schválil odporkyňi úver vo výške 1 493,73 Eur so splatnosťou 30 mesiacov, výškou mesačnej splátky 91,28 Eur, splatnosťou prvej splátky dňa 24.07.2009, poslednej splátky dňa 24.12.2011, RPMN 67,60 %, priemernou RPMN 40,61 %, schválenou výškou revolvingu 820,06 Eur, so zvýšením celkovej výšky úveru po vykonaní revolvingu 820,06 Eur, výškou mesačnej splátky úveru po vykonaní revolvingu 91,28 Eur, RPMN po vykonaní revolvingu (predpokladaná výška) 55,38 %, s úverovým limitom 1 493,73 Eur, so zmluvnou odmenou za poskytnutie úveru 1 392,65 Eur, s ročnou úrokovou sadzbou úvere 68,83 %, so zmluvnou odmenou za poskytnutie každého revolvingu 903,70 Eur, s ročnou úrokovou sadzbou revolvingu 67,54 % a s dátumom nadobudnutia platnosti a účinnosti zmluvy o revolvingovom úvere 19.06.2009.

Z karty klienta (odporkyne) k zmluve č. XXXXXXXXXXXX vyplýva, že nominálna výška úveru bola 2738,50 Eur, súčet nominálov revolvingov bol uvedený vo výške 1 723,76 Eur, dĺžka úveru v rozsahu 30, nominály celkom boli stanovené na 4 610,14 Eur, poskytnutá čiastka bola uvedená vo výške 1 497,73 Eur, poskytnuté celkom 2 233,13 Eur, počet jednoduchých revolvingov 1, dátum vyplatenia 18.06.2009, vyplatená čiastka 1 345,85 Eur, vyplatené vrátane revolvingov 2 004,59 Eur a splatená suma celkom 1 954,32 Eur. Podľa tejto karty zostávalo doplatiť 2 427,12 Eur na základe toho, že ako posledná riadne (nie však včas) zaplatená splátka bola vedená splátka č. 28 pôvodne poskytnutého úveru; splátky č. 9, 10 a 11 sú uvedené s nulovou hodnotou. Odporkyňa následne dňa 17.12.2013 vykonala úhradu vo výške 10,- Eur, čiže jej podľa navrhovateľa zostalo doplatiť sumu 2 417,12 Eur s príslušenstvom.

Z porovnania uvedených dvoch dokumentov, teda oznámenia veriteľa o schválení úveru a karty klienta vyplýva, že na základe uzavretej zmluvy navrhovateľ poskytol odporkyňi peňažné prostriedky v celkovej výške 2 004,59 Eur, a to najprv úver vo výške 1 345,85 Eur a následne revolving vo výške 658,74 Eur.

Preverením zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX súd zistil, že typovo sa uvedená zmluva zaraďuje medzi tzv. absolútne obchody v súlade s ustanovením § 261 ods. 3 písm. d) zákona č. 513/1991 Zb. (v súčasnosti § 261 ods. 6 písm. d) zákona č. 513/1991 Zb.), čo znamená, že tento právny vzťah bez ohľadu na povahu zmluvných strán, t. j. či na jednej strane vystupuje spotrebiteľ alebo nie, podlieha právnej úprave obsiahnutej v tretej časti Obchodného zákonníka, na ktorý sa obligatórne uplatní právna úprava Obchodného zákonníka ako lex specialis k všeobecnej úprave obsiahnutej v Občianskom zákonníku. Skutočnosť, že odporca pri uzavretí zmluvy o úvere mal postavenie spotrebiteľa v zmysle zákona č. 258/2001 Z. z. nemá za následok, že by zmluvný vzťah stratil charakter absolútneho obchodného záväzkového vzťahu a mal by sa následne spravovať výhradne iba ustanoveniami Občianskeho zákonníka. Použitie Občianskeho zákonníka v danom prípade prichádza do úvahy len v tom prípade, ak určitú otázku záväzkovo-právneho vzťahu medzi navrhovateľom a odporcom Obchodný zákonník neupravuje.

Spotrebiteľská zmluva nie je samostatným typom zmluvy (aj keď je v Občianskom zákonníku pomenovaná), ale možno ju označiť ako druh zmluvy, pre ktorú najmä Občiansky zákonník, ale aj iné právne predpisy, ustanovujú osobitné podmienky a určujú, aké náležitosti zmluva musí obsahovať a naopak, ktoré v nej nesmú byť (neprijateľné podmienky) na ochranu tzv. slabšej zmluvnej strany.

Úprava spotrebiteľskej zmluvy tvorí právny základ ochrany spotrebiteľa v súkromno-právnych vzťahoch a je základným inštitútom spotrebiteľského práva. Charakter spotrebiteľskej zmluvy môže mať zmluva kúpna, zmluva o dielo, poisťovná zmluva, zmluva o obstaraní zájazdu, lízingová zmluva, zmluva o dodávke plynu a elektriny, zmluva o pripojení, a ďalšie. Charakter spotrebiteľskej zmluvy môžu mať aj zmluvy uzatvárané podľa Obchodného zákonníka, ako aj ďalších osobitných predpisov.

Spotrebiteľská zmluva sa uzatvára medzi dodávateľom na strane jednej a spotrebiteľom na strane druhej. Dodávateľ je ten, ktorý pri uzavieraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom bude vždy osoba (fyzická či právnická), ktorá pri uzavieraní tejto zmluvy nekoná ako podnikateľ, teda osoba, ktorá pri uzavieraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti, alebo inej podnikateľskej činnosti, pričom nie je rozhodujúce, či spotrebiteľ mal možnosť ovplyvniť obsah zmluvy (uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 30. apríla 2010, sp. zn. 5 Co/140/10 - 67).

Súd teda v zmysle vyššie uvedených skutočností konštatuje, že aj napriek tomu, že predmetný záväzkovo-právny vzťah medzi navrhovateľom a odporkyňou možno hodnotiť ako tzv. absolútny obchod, nevylučuje to samo osebe aplikáciu ustanovení § 52 - § 60 zákona č. 40/1964 Zb. (Občiansky zákonník) na danú zmluvu o úvere, keďže zmluva o úvere uzavretá medzi navrhovateľom (vystupujúcim v zmysle § 52 ods. 3 zákona v postavení dodávateľa) a odporcom (vystupujúcim v zmysle § 52 ods. 4 zákona v postavení spotrebiteľa) ako zmluvný typ podliehala v čase uzavretia režimu právnej úprave spotrebiteľských zmlúv podľa Občianskeho zákonníka, keď spĺňala náležitosti vyžadované ust. § 52 ods. 1, 3, 4 zákona č. 40/1964 Zb.

Súd považuje za potrebné uviesť, že znenie ustanovenia § 54 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. nie je možné považovať za akýsi materiálny korektív, ktorý by umožňoval považovať všetky ustanovenia Občianskeho zákonníka za jednostranne kogentné, od ktorých by nebolo možné sa odchyliť v neprospech spotrebiteľa. K záveru, že zákonodarcu počítal len s kogentnosťou úpravy spotrebiteľských zmlúv a nie s kogentnosťou celého Občianskeho zákonníka, možno dospieť logickým výkladom ustanovení zákona č. 513/1991 Zb. (napr. § 369 ods. 1 veta tretia, ktorý vo svojej úprave priamo počíta so spotrebiteľom; v prípade jednostrannej kogentnosti Občianskeho zákonníka by uvedená veta nemala žiadny právny význam). S uvedeným výkladom sa stotožnil aj Najvyšší súd SR, ktorý vo svojom rozhodnutí sp. zn. 6 M Cdo/4/2012 zo dňa 27.03.2013 okrem iného uviedol nasledovné:

"Generálny prokurátor v mimoriadnom dovolaní správne uvádza, že zmluva o úvere upravená ustanoveniami § 497 až § 507 Obchodného zákonníka je tzv. absolútnym obchodom, čo znamená, že sa tento právny vzťah bez ohľadu na povahu jeho účastníkov spravuje Obchodným zákonníkom. V zmysle § 261 ods. 4 Obchodného zákonníka sa akcesorické záväzky spravujú režimom Obchodného zákonníka, pokiaľ je tomuto režimu podriadený hlavný záväzok. Vzťahy, ktoré vznikajú pri zabezpečení záväzkov z úverovej zmluvy sa preto spravujú ustanoveniami Obchodného zákonníka (porovnaj rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 18. mája 2000, sp. zn. 4 Obo 115/99). Generálny prokurátor správne uvádza, že jedným zo spôsobov zabezpečenia záväzku z obchodno-právneho vzťahu je aj ručenie, ktorého komplexná, ucelená právna úprava sa nachádza v ustanoveniach § 303 až § 312 Obchodného zákonníka. Na záväzkové vzťahy vyplývajúce z ručenia v prípade zabezpečenia plnenia z úverovej zmluvy, vrátane právneho vzťahu medzi ručiteľom a dlžníkom, sa preto použijú ustanovenia Obchodného zákonníka, a nie Občianskeho zákonníka. V takomto prípade použitie ustanovení Občianskeho zákonníka neprichádza do úvahy ani pri posudzovaní otázok premlčania, keďže všeobecná právna úprava premlčania je obsiahnutá v obchodnom práve, konkrétne v ustanoveniach § 387 a nasl. Obchodného zákonníka".

S ohľadom na vyššie uvedené skutočnosti je teda potrebné konštatovať, že na predmetnú zmluvu o úvere sa budú primárne aplikovať ustanovenia Obchodného zákonníka spolu s ustanoveniami § 52 až § 60 Občianskeho zákonníka a zákonom č. 258/2001 Z. z. ako lex specialis v pomere k zvyšným ustanoveniam Občianskeho zákonníka ako lex generalis, ktorý sa použije iba na vyplňovanie prípadných

medzier v zákone, t. j. keď niektoré otázky právnych vzťahov Obchodný zákonník alebo ustanovenia § 52 až § 60 Občianskeho zákonníka neupravujú.

Na rozdiel od úpravy úverovej zmluvy v Obchodnom zákonníku však pre zmluvu o spotrebiteľskom úvere zákon č. 258/2001 Z. z. kogentne požaduje písomnú formu (§ 4 ods. 1 predmetného zákona) s následkom neplatnosti právneho úkonu pri jej nedodržaní, pričom toto ustanovenie je vo vzťahu k ustanoveniam Obchodného zákonníka o forme úverovej zmluvy (nevyžadujúcich obligatórne písomnú formu zmluvy) špeciálne s prednostnou aplikáciou. Je teda zrejmé, že na rozdiel od nedostatku náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere uvedených v § 4 ods. 2, 3 zákona o spotrebiteľských úveroch, ktoré sa konvalidujú plnením zmluvy, nedostatok písomnej formy zmluvy o spotrebiteľskom úvere požadovaný ust. § 4 ods. 1 zákona konvalidovať nemožno. Písomná forma zmluvy o spotrebiteľskom úvere je zdôraznená aj výslovným znením § 4 ods. 1 zákona napriek tomu, že neplatnosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere by aj bez tohto dodatku (arg. „inak je neplatná“) vyplývala aj z § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka („Ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný“) a § 272 ods. 1 Obchodného zákonníka („Zmluva vyžaduje pre platnosť písomnú formu iba v prípadoch ustanovených v zákone, alebo keď aspoň jedna strana pri rokovaní o uzavretí zmluvy prejaví vôľu, aby sa zmluva uzavrela v písomnej forme“).

Pri písomnej forme právneho úkonu sa vyžaduje jednak písomný prejav a jednak podpis konajúcej osoby, z čoho zároveň plynie, že všetky náležitosti zmluvy musia mať písomnú formu, pričom však nie je nevyhnutné, aby boli na jednej listine. Súd uznáva, že súčasťou zmluvy môžu byť aj Obchodné podmienky, ak sú súčasťou zmluvy, alebo je na nich v zmluve odkázané. Pri počiatočnom skúmaní by zo zmluvy a z dokladov k nej doložených vyplývalo, že zmluva o spotrebiteľskom úvere bola uzatvorená v písomnej forme tak, ako to vyžaduje ust. § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z., a to podpisom návrhu/žiadosti o poskytnutie úveru dňa 18.06.2009 v Brezne a následným podpísaním žiadosti/návrhu navrhovateľom dňa XX.XX.XXXX v Bratislave, následne na čo navrhovateľ vyhotovil toho istého dňa listinu označenú ako: „oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX“ a zaslal ju odporkyni. Predmetné oznámenie možno posudzovať ako akceptáciu návrhu odporkyne v zmysle § 43c Občianskeho zákonníka.

V bode 13 žiadosti o uzavretie revolvingového úveru je uvedené, že riadnym vyplnením a následným podpisom tejto žiadosti/zmluvy všetkými zúčastnenými stranami uzatvoril veriteľ s dlžníkom zmluvu o revolvingovom úvere, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú zmluvné dojednania. Navrhovateľovi následne v zmysle čl. 2 ods. 2 zmluvných dojednaní zmluvy o revolvingovom úvere vznikla povinnosť zaslať oznámenie veriteľa o schválení revolvingového úveru (čo by v prípade jeho totožnosti s ofertou mohlo predstavovať písomné uzavretie zmluvy o spotrebiteľskom úvere). Avšak prijatie návrhu tak, ako to vyplýva z oznámenia navrhovateľa, nezodpovedá offerte uvedenej v bode 5 zmluvy o revolvingovom úvere a ani vyplneným údajom v bode 6 predmetnej zmluvy, keď odporkyni bol poskytnutý úver vo výške 1 493,73 Eur pri zmluvnej odmene 1 392,65 Eur (oproti zmluvnej odmene uvedenej v návrhu vo výške 1 244,77 Eur) a rovnako schválená výška revolvingu predstavuje sumu 820,06 Eur (oproti žiadanej čiastke revolvingu 739,39 Eur). V danom prípade sa teda v skutočnosti jedná v zmysle § 44 ods. 2 O. z. o nový návrh alebo protinávrh, ku ktorému akceptácii zo strany odporkyne v priebehu konania nedošlo, resp. navrhovateľ v priebehu celého konania nijako nepreukázal, že došlo k akceptácii jeho protinávrhu zo strany odporkyne v písomnej forme. Súd k tomu dodáva, že judikatúra nepripúšťa v prípade zákonom požadovanej písomnej formy právneho úkonu - zmluvy, mix písomnej, ústnej a prípadne konkludentnej formy takéhoto úkonu (napr. rozhodnutie NS ČR sp. zn. 32 Odo 1412/2005, podľa ktorého vznik zmluvy akousi zmiešanou, či kombinovanou formou zmluvy písomnej, ústnej a konkludentnej v zmysle § 275 ods. 4 Obchodného zákonníka nie je možný). Súd teda konštatuje, že zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX je v zmysle § 39, 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka neplatná pre rozpor s ustanovením § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z., teda pre nedostatok zákonom predpísanej písomnej formy.

Na základe vyššie uvedeného je teda zrejmé, že záväzkový vzťah zo zmluvy č. XXXXXXXXXXXX, ktorý je predmetom tohto konania, nemožno posudzovať podľa zákona o spotrebiteľských úveroch a podľa Obchodného zákonníka, ale podľa predpisov o bezdôvodnom obohatení, ktorým je v zmysle § 451 ods. 2 O. z. aj plnenie z neplatného právneho úkonu, pričom ten, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatil, musí obohatenie vydať (§ 451 ods. 1 O. z.).

Z karty odporkyne predloženej navrhovateľom, ako aj z jeho vyjadrení vyplýva, že navrhovateľ poskytol odporkyni peňažné prostriedky v celkovej výške 2 004,59 Eur, a to najprv úver vo výške 1 345,85 Eur a následne revolving vo výške 658,74 Eur, pričom pred začatím a v priebehu konania odporkyňa celkovo uhradila 1 964,32 Eur. Pohľadávka navrhovateľa tak predstavuje iba 40,27 Eur.

Pohľadávka z bezdôvodného obohatenia je pohľadávkou, pri ktorej lehota splatnosti určená nie je, a teda stáva sa splatnou až výzvou na plnenie (§ 340 ods. 2 Obchodného zákonníka v súvislosti s výkladom, ktorým NS ČR vo veci sp. zn. 32 Odo/736/2006 uviedol, že toto pravidlo platí i pre záväzkové vzťahy, ktoré nevznikli zo zmluvy, teda i pre záväzok vzniknutý na základe bezdôvodného obohatenia). V danom prípade za výzvu treba považovať list s názvom „oznámenie o zosplatnení“ doručený odporkyni dňa 15.11.2011, v ktorej bola odporkyni určená 15 dňová lehota. Splatosť v súlade s obsahom listu nastala dňa 30.11.2011 a omeškanie následne dňom 01.12.2011. Navrhovateľovi teda vznikol nárok na úroky z omeškania vo výške 9 % ročne zo vzniknutého bezdôvodného obohatenia od 01.12.2011 do plnej úhrady bezdôvodného obohatenia vo výške 40,27 Eur.

Súd s ohľadom na vznesenú námietku premlčania preveril, či nedošlo k premlčaniu práva na vydanie bezdôvodného obohatenia. Keďže Obchodný zákonník neobsahuje úpravu premlčacej lehoty pri bezdôvodnom obohatení, bolo na posudzovanie dĺžky premlčacej lehoty potrebné aplikovať ustanovenie § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka ako lex generalis v pomere k Obchodnému zákonníku. Začiatok plynutia subjektívnej dvojročnej premlčacej lehoty v zmysle § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka je určený okamihom, keď sa oprávnený (navrhovateľ) dozvedel o bezdôvodnom obohatení a o tom, kto sa na jeho úkor bezdôvodne obohatil. Keďže z návrhu, ako aj z dokladov k nemu pripojených vyplýva, že navrhovateľ poskytol odporkyni plnenie vo výške 1 345,85 Eur dňa 19.06.2009 a plnenie vo výške 658,74 Eur dňa 31.03.2011, pri posudzovaní skutočností, či došlo k premlčaniu nároku na vrátenie bezdôvodného obohatenia alebo jeho časti treba vychádzať zo dňa 19.06.2009 pre plnenie vo výške 1 345,85 Eur a zo dňa 31.03.2011 pre plnenie vo výške 658,74 Eur ako určujúcich dní pre určenie začiatku plynutia premlčacej lehoty. Keďže navrhovateľ si pohľadávku vzniknutú zo zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX uplatnil na tunajšom súde až dňa 02.05.2014, súd konštatuje, že v čase podania návrhu na súde (kedy by začala premlčacia lehota spočívať v zmysle § 402 Obchodného zákonníka) uplynula dvojročná subjektívna premlčacia lehota. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti súd dospel k záveru, že nárok navrhovateľa na vydanie bezdôvodného obohatenia je premlčaný s poukazom na ustanovenie § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti súd návrh navrhovateľa ako nedôvodný v celom rozsahu zamietol.

Podaním doručeným súdu dňa 19.12.2014 si vedľajší účastník vyčíslil trovy konania spočívajúce v trovách jeho právneho zastúpenia vo výške 218,58 Eur, na úhradu ktorých žiadal zaviazat' navrhovateľa.

V priebehu pojednávania dňa 29.06.2015 si odporkyňa vyčíslila trovy konania spočívajúce v trovách jej právneho zastúpenia vo výške 704,25 Eur, na úhradu ktorých žiadala zaviazat' navrhovateľa.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 9 ods. 1 vyhlášky 655/2004 Z.z. (ďalej Advokátskej tarify), základná sadzba tarifnej odmeny sa stanoví podľa tarifnej hodnoty veci alebo druhu veci, alebo práva a podľa počtu úkonov právnej služby, ktoré advokát vo veci vykonal, ak táto vyhláška neustanovuje inak.

Podľa § 13a ods. 1 Advokátskej tarify, odmena vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za tieto úkony právnej služby:

- a) prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom,
- b) ďalšia porada alebo rokovanie s klientom za každú skončenú hodinu,
- c) písomné podanie na súd alebo iný orgán alebo protistrane týkajúce sa veci samej,
- d) účasť na konaní pred súdom alebo iným orgánom a na konaní o zmieri, a to za každé začaté dve hodiny bez ohľadu na počet týchto za sebou nadväzujúcich úkonov vykonaných počas dvoch hodín;

ak úkon alebo na seba nadväzujúce úkony trvajú viac ako štyri hodiny, patrí odmena za každé dve skončené hodiny,

e) vypracovanie právneho rozboru vecí,

f) rokovanie s protistranou, a to za každú skončenú hodinu,

g) návrh na predbežné opatrenie, ak k nemu dôjde pred začatím konania, odvolanie proti takémuto rozhodnutiu o predbežnom opatrení, návrh na obnovu konania, odvolanie, dovolanie, návrh na podanie mimoriadneho dovolania,

h) vypracovanie listiny o právnom úkone alebo jej podstatné prepracovanie.

Podľa § 15 Advokátskej tarify, advokát má popri nároku na odmenu aj nárok

a) na náhradu hotových výdavkov účelne a preukázateľne vynaložených v súvislosti s poskytovaním právnych služieb, najmä na súdne poplatky a iné poplatky, cestovné a telekomunikačné výdavky a výdavky za znalecké posudky, preklady a odpisy,

b) na náhradu za stratu času (§ 17).

Podľa § 16 ods. 3 Advokátskej tarify, od klienta možno požadovať na náhradu výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné sumu vo výške jednej stotiny výpočtového základu za každý úkon právnej služby. Túto sumu môže advokát požadovať aj vtedy, ak sa na jej náhrade s klientom osobitne nedohodol.

Podľa § 16 ods. 4 Advokátskej tarify, na výšku náhrady preukázaných cestovných výdavkov sa vzťahujú osobitné predpisy, (zákon č. 283/2002 Z.z.) ak táto vyhláška neustanovuje inak.

Podľa § 17 ods. 1 Advokátskej tarify, pri úkonoch právnej služby vykonávaných v mieste, ktoré nie je sídlom advokáta, za čas strávený cestou do tohto miesta a späť patrí advokátovi náhrada za stratu času vo výške jednej šesťdesiatiny výpočtového základu za každú aj začatú polhodinu.

Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 283/2002 Z. z., ak sa zamestnanec písomne dohodne so zamestnávateľom, že pri pracovnej ceste použije cestné motorové vozidlo okrem cestného motorového vozidla poskytnutého zamestnávateľom, patrí mu základná náhrada za každý 1 km jazdy (ďalej len "základná náhrada") a náhrada za spotrebované pohonné látky; ak zamestnanec použije cestné motorové vozidlo na žiadosť zamestnávateľa, odsek 10 sa nepoužije.

Podľa § 7 ods. 2 zákona č. 283/2002 Z. z., sumu základnej náhrady pre jednostopové vozidlá a trojkolky a pre osobné cestné motorové vozidlá podľa odseku 1 ustanoví opatrenie, ktoré vydá ministerstvo; opatrenie sa vyhlási uverejnením jeho úplného znenia. 6) Pri použití privesu k osobnému cestnému motorovému vozidlu sa základná náhrada zvýši o 15%.

Podľa § 7 ods. 5 zákona č. 283/2002 Z. z., cenu pohonnej látky preukazuje zamestnanec dokladom o kúpe pohonnej látky, z ktorého je zrejma súvislosť s pracovnou cestou (ďalej len "doklad o kúpe"). Ak zamestnanec preukazuje cenu pohonnej látky viacerými dokladmi o kúpe, cena pohonnej látky sa môže vypočítať aritmetickým priemerom preukázaných cien. Ak zamestnanec nepreukáže cenu pohonnej látky dokladom o kúpe, na výpočet sa použije cena pohonnej látky, ktorá platila v čase nástupu na pracovnú cestu zistená Štatistickým úradom Slovenskej republiky (ďalej len "štatistický úrad").

Podľa Opatrenia Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky č. 181/2008 Z. z., suma základnej náhrady za každý 1 km jazdy pre osobné cestné motorové vozidlá je 5,50 Sk (0,183 Eur).

Súd preskúmal uplatnený nárok odporkyne na náhradu trov konania a zistil, že je opodstatnený.

Odmena advokátky odporkyne pozostáva z odmeny za tri úkony právnych služieb (prevzatie a príprava zastúpenia dňa 30.09.2014, vyjadrenie k návrhu zo dňa 01.10.2014, vyjadrenie k návrhu zo dňa 11.11.2014), každý vo výške 109,29 Eur spolu s paušálnou náhradou nákladov 3 x 8,04 Eur, čo spolu predstavuje 327,87 Eur v zmysle § 10 ods. 1, § 13a ods. 1 písm. a), c), § 15 písm. a), § 16 ods. 3 Advokátskej tarify.

Odmena advokátky ďalej pozostáva z odmeny za dva úkony právnych služieb (účasť na pojednávaní súdu dňa 18.05.2015 a účasť na pojednávaní súdu dňa 29.06.2015), každý vo výške 109,29 Eur spolu s paušálnou náhradou nákladov 2 x 8,39 Eur, čo spolu predstavuje 219,28 Eur v zmysle § 10 ods. 1, § 13a ods. 1 písm. d), § 15 písm. a), § 16 ods. 3 Advokátskej tarify.

Súd priznal odporkyni aj náhradu trov právneho zastúpenia spočívajúcu v náhrade cestovných výdavkov, ktorá pozostáva z náhrady, tzv. amortizácie za každý 1 km jazdy na pojednávanie súdu dňa 18.05.2015 na trase Banská Bystrica - Brezno a späť v celkovej dĺžke 83,20 km (83,20 x 0,183 Eur/1km = 15,23 Eur), ďalej z náhrady pohonných hmôt za použitie osobného motorového vozidla zn. Suzuki SX 4 na trase Banská Bystrica - Brezno a späť v dĺžke 83,20 km obojsmerne pri priemernej spotrebe tohto motorového vozidla vo výške 6,50 l/100 km a cene 95-oktanového benzínu 1,358 Eur za 1 liter (7,32 Eur), spolu 22,55 Eur (15,23 Eur + 7,32 Eur) v zmysle § 7 ods. 1 zákona č. 283/2002 Z. z., § 15 písm. a) Advokátskej tarify.

Súd ďalej priznal odporkyni náhradu trov právneho zastúpenia spočívajúcu v náhrade cestovných výdavkov, ktorá pozostáva z náhrady, tzv. amortizácie za každý 1 km jazdy na pojednávanie súdu dňa 29.06.2015 na trase Banská Bystrica - Brezno a späť v celkovej dĺžke 83,20 km (83,20 x 0,183 Eur/1km = 15,23 Eur), ďalej z náhrady pohonných hmôt za použitie osobného motorového vozidla zn. Suzuki SX4 na trase Banská Bystrica - Brezno a späť v dĺžke 83,20 km pri priemernej spotrebe tohto vozidla vo výške 6,50 l/100 km a cene 95-oktanového benzínu 1,387 Eur za 1 liter (7,48 Eur), spolu 22,71 Eur (15,23 Eur + 7,48 Eur) v zmysle § 7 ods. 1 zákona č. 283/2002 Z. z., § 15 písm. a) Advokátskej tarify.

Na základe predloženého vyúčtovania súd odporkyni priznal náhradu trov právneho zastúpenia spočívajúcich aj v náhrade za stratu času stráveného cestou na pojednávanie tunajšieho súdu dňa 18.05.2015 a 29.06.2015 na trase Banská Bystrica - Brezno a späť, t. j. celkovo za 8 polhodín po 13,98 Eur za jednu polhodinu, čo spolu predstavuje 111,84 Eur v zmysle § 15 písm. a), § 17 ods. 1 Advokátskej tarify.

Odporkyni ako účastníčke, ktorá mala vo veci úspech v plnom rozsahu, tak vznikol v súlade s ust. § 142 ods. 1 O.s.p. nárok na náhradu trov konania spočívajúcich v trovách jej právneho zastúpenia vo výške 704,25 Eur, na úhradu ktorých súd zaviazal navrhovateľa tak, ako je to uvedené vo výroku II. tohto rozsudku.

Súd preskúmal aj uplatnený nárok vedľajšieho účastníka na náhradu trov konania a zistil, že je tiež opodstatnený.

Odmena advokáta vedľajšieho účastníka pozostáva z odmeny za dva úkony právnych služieb (prevzatie a príprava zastúpenia dňa 21.09.2014, vyjadrenie sa k návrhu zo dňa 19.12.2014), každý vo výške 101,25 Eur spolu s paušálnou náhradou nákladov 2 x 8,04 Eur, čo spolu predstavuje sumu 218,58 Eur v zmysle ust. § 10 ods. 1, § 13a ods. 1 písm. a), c), § 15 písm. a), § 16 ods. 3 Advokátskej tarify.

Vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne, ktorý mal vo veci úspech v plnom rozsahu, keď súd návrh navrhovateľa ako nedôvodný zamietol, tak vznikol v súlade s ustanovením § 142 ods. 1 O.s.p. nárok na náhradu trov konania spočívajúcich v trovách jeho právneho zastúpenia vo výške 218,58 Eur, na úhradu ktorých súd zaviazal navrhovateľa tak, ako je uvedené vo výroku III. tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia písomne v troch vyhotoveniach prostredníctvom podpísaného súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá právoplatné a vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z. z. (Exekučný poriadok).